

РЕШЕНИЕ

№ 25768

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4937** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на РДГП-Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“-МВР срещу решение № 459 от 09.02.2026 г. по НАХД № 7670/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 133-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 4964а-1/05.05.2023 г., издадено от Р. Б. на длъжност „ЗА директор“ на РДГП-Аерогари С., с което на основание чл. 2186 от НК на И. К. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение от него деяние по чл. 194, ал. 3, вр.чл. 218б, ал. 1 НК.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Касаторът счита, че в НП се съдържат всички изискуеми реквизити съгласно чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Изтъква се, че вмененото във вина на И. К. Т. нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен, както и че в НП е посочена нарушената правна норма, поради което не е накърнено правото му на защита. Сочи се, че описаният състав на административното нарушение изцяло кореспондира с описаната в НП фактическа обстановка, както и че И. К. Т. не е следвало да бъде запознат с прокурорското постановление от служителите на РДГП-Аерогари, тъй като същото е изготвено от друг орган. Искането към съда е да се отмени решението на районния съд и вместо него да се потвърди издаденото НП като законосъобразно.

Ответникът – И. К. Т. с представен по делото писмен отговор излага съображения за

правилността на оспореното решение. Сочи се, че първоинстанционният съд правилно е приел, че оспорваното НП е издадено в нарушение на административно производствените правила, тъй като не е бил запознат с постановление № 15022 от 19.04.2023 г. на прокурор при Софийска Районна Прокуратура (СРП), с което е нарушено правото му на защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, съответно моли решението на районния съд да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № 459 от 09.02.2026 г. по НАХД № 7670/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав е отменено НП № 4964а-1/05.05.2023 г., с което на основание чл. 218б НК на И. К. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение от него деяние по чл. 194, ал. 3, вр.чл. 218б, ал. 1 НК.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 16.03.2023 г. И. К. Т. е влязъл в служебно помещение, находящо се в [населено място], на територията на Летище С., Терминал 2, в което е работела З. И., която е отсъствала в този момент, видял е дамската ѝ чанта, и е извадил портфейл, от който е взел сумата от 200 лева, след което е напуснал помещението. По-късно З. И. установила, че от нейно владение е отнета сумата от 200 лева, за което е изготвила докладна записка, въз основа на която е била образувана преписка № 4064зм-7/17.03.2023 г. по описа на РДГП-Аерогари. В хода на производството по преписката било установено, че И. Т. е извършителят, който възстановил на З. И. отнетата от него сума от 200 лева.

По случая е била образувана прокурорска преписка № 15022/2023 г. по описа на СРП. С постановление от 19.04.2023 г. прокурор при СРП постановил отказ да се образува досъдебно производство по преписката, като прекратил същата с мотиви, че деянието е маловажен случай на кражба по смисъла на чл. 194, ал. 3 вр. ал. 1 НК. Счел е, че приложение следва да намери разпоредбата на чл. 218б НК, поради което е постановил препис от постановлението, ведно с материалите по преписката, да бъдат изпратени на РДГП-Аерогари за осъществяване на административнонаказателно производство по реда на чл. 218б НК.

При така установената фактическа обстановка по приложението на материалния закон решаващият състав на СРС е приел, че обжалваното НП е издадено при спазване на изискванията за съдържание съгласно чл. 57 ЗАНН, доколкото в случая са описани надлежно всички обективни признаци, обуславящи приложението на разпоредба на чл. 218б НК. Посочил е че са касае за престъпление по чл. 194, ал. 3 НК, тъй като деянието съставлява маловажен случай. Изложил е доводи и аргументи във връзка с възражението на жалбоподателя, че в НП липсва описание на деянието от фактическа страна, която да обуславя приложението на чл. 218б НК, като е приел същото за неоснователно.

Въпреки горните изводи за спазване на материалния закон районният съд е приел, че не са спазени правилата за съставяне на обжалваното НП в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, тъй като наказващият орган, преди да пристъпи към издаване на НП, е следвало да запознае лицето, чиято отговорност ще ангажира, с постановлението на прокурора. Предвид обстоятелството, че жалбоподателят не е бил запознат с постановлението и в по-ранен етап, съдът е обосновал извод, че обвиненото лице е лишено от възможност за участие в извънсъдебната фаза на административнонаказателното производство, което съставлява самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в

жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно поради неправилно приложение на закона, като съображенията за това са следните:

На основание чл. 63в ЗАНН, вр. чл. 220 АПК, касационната инстанция възприема като правилно установената от районния съд фактическа обстановка.

Съгласно чл. 36, ал. 2 ЗАНН административнонаказателното производство се образува без приложен акт за установяване на административно нарушение, когато прокурорът е отказал да образува наказателно производство и същото е препратено на наказващия орган. Не се спори между страните, а и от представеното по делото Постановление от 19.04.2023 г. на прокурор от СРП се установява, че във връзка с извършената кражба от дамската чанта на З. И. не е образувано досъдебно производство по пр. пр. № 15022/2023 г. по описа на СРП. Установява се също, че препис от постановлението, ведно с материалите по преписката са изпратени на наказващия орган за образуване на административнонаказателно производство. Постановлението е влязло в законна сила, доколкото няма данни да е обжалвано пред СГП. Видно от съдържанието на постановлението И. К. Т. е признал, че е взел парите от портфейла на З. И., тъй като е бил „закъсал финансово“. Безспорно също така е обстоятелството, че същият е възстановил сумата на И..

Съгласно разпоредба на чл. 194, ал. 1 НК който отнеме чужда движима вещ от владението на друго без негово съгласие с намерение противозаконно да я присвои, се наказва за кражба с лишаване от свобода до осем години, като съгласно ал. 3 на същата разпоредба в маловажни случаи наказанието е лишаване от свобода до една година или пробация, или глоба от сто до триста лева. С разпоредбата на чл. 218б НК е предвидено за деяния по [чл. 194, ал. 3 НК](#), когато стойността на предмета е до размера на две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието, наказанието да е глоба от сто до триста лева, налагана по административен ред, ако предметът на престъплението е възстановен или заместен. В случая са изпълнени горните предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност на И. К. Т. по реда на 218б НК, доколкото безспорно по делото се установява, че същият противозаконно е отнел от чантата на З. И. сумата от 200 лева, с намерение да я присвои, за което деяние е признал пред разследващите органи, и която сума е възстановил на потърпевшата.

При тези данни обосновано районният съд е приел за безспорно доказано, че И. К. Т. виновно е осъществил състава на чл. 194, ал. 3, вр. ал. 1 НК.

Касационната инстанция намира изводите на районния съд за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на НП за неправилни и необосновани.

Не може да се сподели извода на районния съд, че след като И. К. Т. не е бил уведомен за постановлението на СРП, с което прокурорът е отказал да образува досъдебно производство, същият е бил лишен от възможност за участие в извънсъдебната фаза на административнонаказателното производство. На първо място следва да се отбележи, че постановлението на СРП е благоприятен за извършителя на деянието акт, тъй като вместо да носи наказателна отговорност по реда на НК, същият ще понесе по-леката административнонаказателна отговорност. На второ място прокурорът е намерил деянието за маловажен случай именно въз основа на неговите признания за извършеното деяние, като е отчел стойността на предмета и обстоятелството, че отнетата сума е възстановената на потърпевшата. Следователно И. К. Т. много добре е бил запознат в каква връзка са му снети обяснения в хода на извършената проверка, тоест наясно е бил за извършеното от него противозаконно деяние.

Оплакванията в жалбата пред районния съд, че по досъдебното производство не е бил привлечен като обвиняем, както и че не е бил разпитван като такъв, е без значение, тъй като в случая както по-горе се посочи досъдебно производство не е било образувано, тъй като прокурорът е намерил деянието за маловажно и съответно е отказал да образува досъдебно производство. Неслучайно в разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН е предвидено в тези случаи административнонаказателното производство да се образува без приложен акт за установяване на административно нарушение, тъй като установяването на нарушението е доказано в етапа на образуваната прокурорска преписка, доколкото прокурорът е отказал да образува досъдебно производство, тъй като е намерил извършеното деяние за маловажен случай, в която хипотеза се прилага разпоредбата на чл. 218б НК, съгласно която наказанието се налага по административен ред, какъвто е настоящия случай.

На трето място наказващият орган няма задължение да запознава нарушителя с постановлението на СРП, а от друга страна същото е представено по делото пред районния съд и жалбоподателят е могъл да се запознае с него в съдебната фаза на оспорване на НП. С други думи дори и да се приеме, че е налице нарушение на административнопроизводствените правила, те не са толкова съществени, че да са самостоятелно основание за отмяна на процесното НП, тъй като по никакъв начин не е ограничено правото на защита на обвиненото лице. Твърденията в обратната насока е защитна теза, която не се подкрепя от доказателствата по делото.

Противно на извода на районния съд настоящият съдебен състав намира, че правото на защита на обвиненото лице не е нарушено, доколкото същото е било наясно с всички факти и обстоятелства във връзка с вмененото му нарушение, както в хода на извършената проверка от разследващите органи, така и в административнонаказателното производство.

По изложените съображения не могат да се възприемат доводите на районния съд, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4-5 ЗАНН административнонаказващият орган има право на разноски, които следва да се присъдят, предвид изричното им претендиране пред СРС, общо в размер на 66.47 евро, съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд – София град, XVIII Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 459 от 09.02.2026 г. по НАХД № 7670/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав, и вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 964а-1/05.05.2023 г., издадено от директора на РДГП-Аерогари С., с което на основание чл. 218б НК на И. К. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение от него деяние по чл. 194, ал. 3, вр.чл. 218б, ал. 1 НК.

ОСЪЖДА И. К. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на РДГП-Аерогари С. сумата в размер на 66.47 евро, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.